

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Compendium Summae seu Manualis Doct. Navarri

**Ávila, Esteban de
Azpilcueta, Martín de**

Lvgdvni, 1609

Absolutio III. ab excommunicatione in communi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41656

ABSOLVTIO III.

Ab excommunicatione in communi.

ABSOLVTIO iniusta ab excommuni-
A catione, valida est ipso iure. Prælud. 9.
num. 11. & Nou. num. 13. & cap. 27. num. 37.
Vnde ea præmissa potest absolui homo à
peccatis, & profunt illi suffragia generalia
Ecclesiæ. cap. 27. num. 38.

Qui ignorat se excommunicatum, & ab-
soluitur à peccatis, habens postea notitiam
excommunicationis, tenetur petere absolu-
tionem. cap. 9. num. 3. & Nou. num. 4.

Qui confitetur habenti facultatem ab- B
soluendi ab omnibus peccatis & cœsuris, cu-
rare debet vt ab omnibus absoluator. Quòd
si postea censuræ in mentem venerint, suffi-
cit confiteri peccata, nulla obtenta absolu-
tione à censuris. cap. 26. num. 13.

Bene potest quis absolui ab excommuni-
catione ante solutionem pœnæ debitæ ob
transgressionem. cap. 23. num. 66.

Absolutio ab excōmunicatione præmit- C
tenda est ante absolutionem à peccatis. c. 26.
n. 7. forma seruanda in absolutione ab excō-
municatione, est primùm, vt petat iuramen-
tum; quod quando sit petendum, vide titulo
absolu

absolutio. 1. Secundò, quòd satisfaciat parti si offensa est notoria; vel expélas, si cõtumacia est notoria. quòd si offensa vel contumacia non est notoria, sufficit præstare cautionem. Hæc autem distinctio de notoria vel non notoria, solùm habet locum in foro interiori : cap. 26. num. 7. Iura autem quæ iubent satisfacere ante absolutionem in articulo mortis, intelliguntur, si excommunicatus potest ; aliàs sufficit præstare cautionem cum pignore vel fideiussore si possit. cap. 27. num. 47. aliàs sufficet cautio iuratoria. num. 48. Tertiò est, quòd humeros nudatum cum Psalmo, *Miserere mei Deus* ; aut alio pœnitentiæ, flagello vel alia re cædat : & post, *Gloria Patri &c. Kyrie eleison &c. Pater noster*, cum versiculis *Saluum me fac &c.* Deinde Oratio. *Deus cui proprium est misereri semper & parcere, suscipe deprecationem nostram, & hunc famulum tuum quem excommunicationis sententia ligatum tenet, miseratio tua pietatis absoluat, per Christum.* Deinde absoluat eum dicens, *Auctoritate qua fungor, absoluo te à vinculo excommunicationis quod incurristi ob hanc vel illam causam vel causas, & restituo te Sacramentis Ecclesie, & communioni fidelium, in nomine Patris &c.* Amen. Atque hæc forma regulariter est seruanda, si commodè fieri possit ; alioqui sufficet dicere,

cere, *Ego te absoluo ab excommunicatione, vel benedico te.* Non enim habet verba determinata, nec fœminæ denudandi sunt humeri. cap. 26. num. 8. 9. de Forma absolu-
D

tionis ad cautelam, vide in fine huius tituli. Fratres minores non tenentur flagellare
E
excommunicatos, quando eos absoluunt in foro conscientia. cap. 26. num. 9. absolutio ab excommunicatione semper requirit aliqua verba: à suspensione verò & ab interdicto, non: quoniam inferuntur donec aliquid certum fiat: tunc enim sufficit quòd illud fiat. cap. 27. num. 165.

Absolutio ab excommunicatione non debet dari sub conditione de futuro, secus de præterito. Ibidem. cap. 26. num. 12.

Excommunicatus ob multas causas, ab omnibus etiam non expressis manet absolutus, si absoluens habeat intentionem absoluendi eum ab omnibus: aliàs verò à solis expressis maneret absolutus: si verò ob vnã tantum causam sæpe incurreret, sufficit dicere toties quoties. num. 8.

Tutius est dicere quòd virtute bullarum non possit impendi absolutio ab excommunicatione extra confessionem. num. 31.

Absolutio ab excommunicatione potest
F
dari post mortem, ei qui mortuus est cum signis contritionis. num. 32. Sed tamen debet

bet dari à potente cum viuum absoluere. Nec est extrahendus è loco sacro, vt flagelletur, sed sufficit flagellare sepulchrum. Ibidem.

Atque hæc quidem non est vera absolutio quoad Deum, sed denuntiatur Ecclesie, decessisse absolutum. cap. 27. num. 271.

Absolutio ab excommunicatione potest conferri absenti. cap. 26. num. 14.

Absolutio ab excommunicatione minori conferri potest à quolibet Sacerdote simplici. cap. 27. num. 25. Dummodo pœnitens habeat tantum venialia. num. 39.

Absolutio ab excommunicatione, facta ab habete potestatem ordinariam, non seruata iuris forma, valet etiam ante Satisfactionem. num. 37.

Non tamen valet facta à delegato non seruata forma absoluendi sibi data in delegatione. Vnde absolutio facta extra mortis articulum, à potente per priuilegia absoluere in eo, non valet, nec facta ante satisfactionem ab habente facultatem absoluendi post eam. Ibidem. potest tamen dari ante solutionem pœnæ debitæ propter transgressionem. cap. 13. num. 66.

G Absolutio data virtute mandati Papæ ad absoluendum secundum formam iuris valet, quamuis ea non seruatur. cap. 27. n. 37.

Abso

Absolutio data metu iusto non valet. Data verò ex falsa causa, valet. num. 38.

Absolutio ab excommunicatione maiori iuris non reseruata potest impendi à proprio Prælato. Imò & Parochus, & etiam simplex confessor, qui possit absoluerè à mortalibus, potest eam impendere. Sed data ab huiusmodi simplici confessore valet in foro interiori tantum. num. 39. Nisi absolutus ostenderet commissionem absolutio- nis, ac testimonio Parochi, vel confessoris absoluentis, essetque vir timens Deum: tunc enim valeret in foro exteriori, maxime vbi sit recepta consuetudo absoluedi sine testi- bus, & notario. num. 43.

Proprius prælatus potest absoluerè ab ex- H communicatione iuris extra suum Episco- patum & parochiam. num. 39.

Qui potest absoluerè ab excommunica- tione iuris, potest etiam à lata ab homine generaliter. num. 44.

Ab excommunicatione ab homine ipse solus potest absoluerè, vel eius successor, vel superior, vel delegatus. num. 40. excipiuntur tamen sequentes casus.

Nam delegatus Papæ qui potest excom- I municare intra vnum annum per sententiã diffinitiuam, eo tamen transacto non potest absoluerè. Neque Episcopus post denuntia- tionem

tionem potest absoluere incendiarium excommunicatum à se. Item excommunicans qui postea excommunicatus est maiore, & denuntiatus, non potest absoluere, secus, si minore. Neque excommunicatio lata ab inferiori, & confirmata à Papa, potest auferri ab eo qui eam tulit. Ibidem & exequutor mandati Papæ, qui iubetur excommunicare certum hominē sine cognitione causæ, non potest absoluere postquam excommunicauit. num.44. absolutio ab excommunicatione potest dari à non Sacerdote in foro exteriori, imò etiam interiori, dummodo non coniungatur cum absoluteione à peccatis. num.41.

L Qui potest absoluere virtute iurisdictionis delegatæ à principe, vel concessæ in priuilegium perpetuum ratione dignitatis vel officij aut virtute alterius ordinariæ potestatis, potest id alteri committere. num.45. Simplex ministerium absoluendi potest delegari à delegato Ordinarij, & à subdelegato delegati Papæ. num.45.

M Qui in articulo mortis vel propter aliquod iustum impedimentum absoluitur ab eo, qui aliàs non posset absoluere, præsentandus est cessante impedimento, ei qui de iure potest absoluere, alioquin reincidet. n. 46. Sed regulariter sufficit præsentare se per
procu

procuratorem. Ibid. Non tamen tenetur comparere, si aliàs concordauerit cum parte, aut plenè ei satisfecerit. in Nouo. cap. 26. num. 26. §. An autem. vide etiam titulo, absolutio 2. lit. D.

Absolutio ab excommunicatione data N propter aliquod impedimentum ab eo qui aliàs non potest absoluere, si impedimentum est falsum, ipsa est nulla. cap. 27. n. 90.

A quacumque excommunicatione reseruatà Papæ potest Episcopus absoluere: si ob iustum impedimentum non sit recursus ad Papam, vel ad Legatum, vel alium habentem priuilegium ad absoluendum. num. 90. quod autem dicatur iustum impedimentum vide titulo Episcopus.

Quilibet sacerdos potest absolutionem excommunicationis impendere in articulo mortis, etiam non confesso: dummodo signa contritionis precedant. num. 271. & in No. num. 272. §. 7.

Non tamen potest laicus. cap. 26. num. 26. O Imò nec initiatus sacris, qui non sit presbyter. Poterit tamen sacerdos excommunicatus, etiam denunciatus, in eodem articulo mortis eam impendere. num. 271. & in No. num. 272. §. 7.

Absolutio ab excommunicatione incurfa propter participationem cum excommunicato

cato in crimine; ob quod est excommunicatus, referuatur eidem cui esset referuata excommunicatio ob ipsum crimen. num. 112.

Solus excommunicatus denunciatus indiget absolute quoad forum exterius. num. 271.

p Absolutio excommunicationis simplex, est absolutio integra excommunicationis quæ scitur esse lata & valida. num. 273. & in No. 277. §. eodem.

Absolutio ad cautelam est, quæ non est talis. Et ita triplex est. Dimidiata, quæ ad certum tempus vel actum. Integra, eius quæ dubitatur esse lata; & rursus integra, eius quæ scitur esse lata. Sed dubitatur an sit valida. Confessarius igitur electus per confessionalia, Iubilea & alias bullas Apostolicas, non potest dare primam harum trium; quoniam virtute bullæ nequit dare absolute ad reincidentiam; quod si etiam det, erit fere absolute pure, & excommunicare sub conditione, ad quod faciendum nullam habet potestatem: potest dare secundam; quoniam penitentibus ignorantibus se esse excommunicatos, passim dant confessarij per illa verba, *Si forte teneris*. per quam absolute ab illa vel illis excommunicationibus in quas potestas confessarij se extendit; dummodo satisfecerit vel sit eo animo,

ABSOLVTIO III. 33

animo, quòd satisfaceret, si sciret se esse excommunicatum. Tertiam autem non potest dare, sine præuia satisfactione, si offensa sit manifesta. tunc enim non sufficit præbere cautionem. poterit tamen si dicat non offendisse. si verò dubitet vtrum offenderit, nõ poterit absolvere ad cautelam, quando talis commissio absolutionis est à tali excommunicatione, quæ tractari potest commodè sine absolutione ad cautelam: si verò non potest commodè tractari, poterit absolvere. num. 273. & in No. num. 278.

Hic confessarius, cui committit Superior vt absoluat latronem ad cautelam in foro conscientia tantum, non tenetur citare partem; sed sufficit, quòd per confessionem penitentis constet illi preces veritate niti: at verò confessarius cui simpliciter, vt simplici confessario, committitur absolutio ad cautelam, in vtroque foro debet accipere sufficientem cautionem: non tamen debet citare partem, nec audire excipientem de manifesta offensa. nisi aliquid plus vel minus faciendum præcipiatur, debet absolvere coram notario & testibus, vel saltem coram testibus. ibidem in fine. Forma verborum absolutionis ad cautelam, est, *si teneris vinculo excommunicationis, à quo te possum absolvere, absolvo te quatenus possum. c. 26. n. 10.*

C Quan

Quando sit petendum iuramentum à peccante antequam absoluat. vide confes. III. lit. 1. & t. absol. 1. r. 1.

ABSOLVTIO IIII.

Ab excommunicatione iuris.

AB excommunicatione incurfa ob percuffionem clerici, aliqui poffunt abfolui ab Epifcopo: fcilicet. I. morti propinquus. II. mulier. III. Claudus, cæcus vel quouis modo membris fuis captus. IIII. Diuturna aegritudine laborans. V. Qui ante pubertatem eam incurrit. VI. Qui iudicio Epifcopi non potefi Papam adire. VII. Adolefcens, cui iter periculofum effer. VIII. Pauper ea viuens arte, qua iter agendo non poffet uti. IX. Cui ob inimicitias iter efi periculofum. X. Filius familias exiflens in potefiate patris, qui non potefi adire Papam fine præiudicio patris. XI. Seruus, nifi Dominus confentiat. Hi omnes, & quilibet alij iufte impediti poffunt abfolui ab Epifcopo præmiifa fatisfactione, ac iuramento, quod impedimento ceffante fe præfentabunt Papæ. cap. 27. num. 88. 89.

B Tempus autem intra quod quàm citò commode